

[Lindinger.]

Kvinder med børn under 6–10 år, som foretrækker at forlade en arbejdsplads til fordel for pasningen af deres børn, skal som kompensation herfor have en rimelig erstatning for indtægtstab. Det vil afhjælpe en del af arbejdsløsheden, og det vil også reducere belægningen på vore børneinstitutioner, og endelig vil det ikke mindst betyde et venligere børnemiljø.

Der var engang – det kunne jeg have indledt med at sige ligesom H. C. Andersen – vi levede i et såkaldt statisk samfund, hvor det var sådan, at det, man én gang havde lært, stort set kunne række et liv igennem. Nu lever vi i en tid med en meget voldsom teknisk udvikling. Den satte især ind ved slutningen af anden verdenskrig, og der er ikke noget, der tyder på, at vi er færdige med den endnu.

Denne tekniske udvikling løber så hurtigt, at der vel i dag ikke er nogen mennesker, der kan leve et helt liv igennem på det, de lærte engang. Det vil i fremtiden blive nødvendigt med hyppig adgang til videreuddannelse og hyppig adgang til omskoling. De unge, som i dag går ind i en uddannelse, kan i gennemsnit regne med at skulle omskoles to gange, inden de når folkepensionsalderen. Det er noget, vi må indstille os på vil blive meget almindeligt i fremtiden.

Vi er så nøje forbundet med hinanden, at vi ikke kan klare vore fælles problemer uden en følelse af solidaritet og fællesskab. Det har noget med hele vores holdning at gøre, og vi kan ikke engang sige, at vi kan ordne alting gennem love, cirkulærer og bestemmelser.

Alle vegne, hvor mennesker færdes, alle vegne på arbejdspladser . . .

Formanden:

Taletiden er udløbet.

Lindinger (CD):

Er den? Har jeg ikke 20 minutter?

Formanden:

Nej, 10 minutter i denne omgang, 20 minutter i næste.

Lindinger (CD):

Det er meget beklageligt, så må jeg jo slutte. Jeg har fået forkert oplysning om taletiden, jeg fik at vide, at den var 20 minutter. Så må jeg slutte af uden at gå for tæt ind på de andre ting. Kan vi gøre det?

Formanden:

Taleren beslutter selv, hvornår han skal slutte, bare han slutter inden for taletidens rammer.

Lindinger (CD):

Jeg må springe en del konkrete forslag over i denne omgang og slutte med at sige, at vi som deltagere i et forlig, der tager sigte på effektivt at medvirke til løsning af beskæftigelsesproblemet og de andre problemer, der knytter sig hertil, vil sikre os den absolut nødvendige følgen op af alle foranstaltninger og indgreb, og ligeledes at de giver os en passende sikkerhed for, at det, vi har medvirket til, og som vi stadig loyalt medvirker til, også giver de ønskede og beregnede resultater.

Det var kun halvdelen af min tale.

Formanden:

Taletiden ved forespørgsler er 10 minutter til forespørgslens begrundelse, derefter 20 minutter for ordførerne. Det fremgår klart af forretningsordenen.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg vil allerførst takke for den forespørgsel, som her er fremkommet, for den giver os anledning til at drøfte mange sider af beskæftigelsesproblemet, eller vel i dag først og fremmest den side af problemet, som drejer sig om mulighederne for at fordele beskæftigelsen på en bedre måde. Det er nok tvivlsomt, om der kan komme noget direkte resultat ud af en forhandling som den, vi skal have her i folketinget i dag, men jeg tror alligevel, at den kan være nyttig.

Jeg vil gerne allerførst slå fast, at en egentlig bekæmpelse af arbejdsløsheden i virkeligheden kun kan ske gennem en forøgelse af produktionen og beskæftigelsen, en forøgelse, som ikke alene er tilstrækkelig til at opsuge den nuværende store ledighed, men som også kan holde takt med tilvæksten i arbejdsstyrken og stigningen i produktiviteten.

Det er, som jeg før har understreget, ikke et problem, som vi hurtigt og let kan løse alene her i Danmark. Der er en enorm international sammenhæng, det er vi nødt til at erkende. Så længe vi kun oplever et langsomt og tøvende opsving i udlandet, har vi ikke rigtig spillerum for en generel udvidelse f. eks. af købekraften, som kunne føre til stigende produktion og be-